

DZIEŃ BYDGOSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy numer liczy 10 str.	Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 10-12 w pol.	Redaktor naczelny i Wydawca: Dr. Adam Brzeg	Konto czekowe P. K. O. Nr. 167.315	Cena numeru w Bydgoszczy i na prowincji gr 20
	Rekopisów redakcja nie zwraca	Redakcja i Administracja: Mostowa 6, Tel. 22-18	Tel. Redakcji i Administracji 22-18	

Oddziały: Gdańsk, Stadtgraben 6, telefon 214-24 — Gdynia ul. 10 lutego tel. 15-64 — Grudziądz, Staro-Rynkowa 5, tel. 442.

Rok II. Bydgoszcz, piątek 4 września 1931 Nr. 202

Zmierzch „Anschlussu” Mężne oświadczenie Curtiusa i Schobera

Genewa, 3. 9. (PAT.). W ciągu dnia wczorajszego toczyły się narady zarówno w gabinecie sekretarza generalnego Ligi Narodów, jak i w apartamentach obecnych tu ministrów spraw zagr. w sprawie projektu unii celnej austriacko-niemieckiej, który ma wejść na porządek dzienny najbliższego posiedzenia Rady Ligi Narodów.

Jak wiadomo, Rada nie przystąpi do obrad nad tym punktem zanim nie otrzyma orzeczenia trybunału haskiego. Orzeczenie to spodziewane jest tu dziś, wzgl. jutro. W międzyczasie zaś prowadzone są układy w kwestji zlikwidowania sprawy jeszcze przed posiedzeniem Rady Ligi Narodów, a mianowicie na posiedzeniu komisji studjów dla unii europejskiej.

Powszechnie panuje przekonanie, że w tej sprawie minister Curtius i kanclerz Schober złożą oświadczenia, w których rzekną się unii celnej. Przytem wysuwa się pytanie, w jakiej formie oświadczenia te będą złożone.

W kularach Ligi Narodów komentują rozmowę przedstawiciela Francji Francois Poncet z kanclerzem Schoberem w tym sensie, że Francja proponuje przejście na siebie kredytu, udzielonego Austrii przez banki angielskie, co do przedłużenia którego toczą się obecnie poza Ligą Narodów układy między Austrią i bankiem angielskim.

Genewa, 3. 9. (PAT.) Wicekanclerz dr. Schober złożył wizytę ministrowi spraw zagr. Rzeszy dr. Curtiusowi. Omawiali oni znowu sprawę austriacko-niemieckiej unii celnej. Podstawę wymiany zdań stanowił projekt delegacji francuskiej, który został wzięty przez Francois Poncet. Według istniejących przypuszczeń, Schober da wyjaśnienie, które praktycznie stanowić będzie zrzeczenie się przeprowadzenia protokołu w sprawie unii.

Wiedeń, 3. 9. (PAT.). „Nene Freie Presse” donosi z Genewy: Uchodzi prawie za pewne, że Schober i Curtius oświadczą na posiedzeniu komisji europejskiej, że Niemcy i Austrija odkładają swój plan unii celnej. Obaj mężowie stanu powołają się przytem na sprawozdanie komitetu rzeczoznawców konferencji europejskiej, zalecające konieczność utworzenia jednolitych rynków europejskich przy pomocy unii celnych. Sprawozdanie zaznacza, że należy wystrzegać się, by te fuzje gospodarcze nie miały charakteru partykularnego i nie na-

ruszały interesów państw trzecich. Wobec odroczenia terminu ogłoszenia wyroku trybunału haskiego nie jest jeszcze pewnym, kiedy Schober i Curtius złożą swe oświadczenia.

„Neues Wiener Tageblatt” donosi, że tekst oświadczenia Schobera i Curtiusa nie jest jeszcze ustalony i że w tej sprawie toczą się rokowania.

Francja domaga się zupełnego wycofania projektu. Dr. Curtius oświadczył dziennikarzom wiedeńskim, że o takim zupełnym wycofaniu się nie może być mowy. Niemcy stoją po stronie Anstrji i mimo trudności, które się wyłoniły nie rzekną się solidarności z Austrią.

Korespondentowi „Neues Wiener Tageblatt” oświadczył dr. Curtius co następuje:

Od czasu protokołu marcowego nastąpiła katastrofa finansowa. Niemcy i Austrija zostały ciężko i dotkliwie dotknięte przesileniem finansowym. Mimo to ukazały się obecnie nowe drogi do kooperacji gospodarczej. Wobec tego więc możliwym będzie odłożenie planu unii celnej. Dr. Curtius podkreślił, że Austrija potrzebuje koniecznie pomocy finansowej i że widoki tej pomocy ukształtują się pomyślnie po załatwieniu kwestji unii celnej.

Wyrok w sprawie „Anschlussu” w sobotę

Haga, 3. 9. (PAT.). Trybunał sprawiedliwości międzynarodowej na posiedzeniu publicznym dn. 5 bm. wyda orzeczenie w sprawie projektu austriacko-niemieckiej unii celnej.

Szpieg Kumnicki skazany na śmierć

Na ślad potwornej działalności oficera-szpiega naprowadził kurjer bolszewicki

(o) Warszawa, 3. 9. (tel. wł.) W uzupelnieniu wczorajszej wiadomości o aresztowaniu por. Kumnickiego do wiadujemy się, że na ślad zbrodniczej jego akcji udało się wpaść dzięki zatrzymaniu na granicy rosyjsko-polskiej kurjera bolszewickiego, przy którym znaleziono ODBITKI FOTO-

GRAFICZNE DOKUMENTÓW WOJSKOWYCH. Bliższe badania ustaliły, że wyszły one z Brześcia. — Kilkudniowa obserwacja doprowadziła do ujęcia por. Kumnickiego w chwili, kiedy porozumiewał się on z wy-

ślannikami obcego mocarstwa. Kpt. Rudnicki był łącznikiem między Kumnickim a wywiadowcami ościennego państwa.

Według ostatnich doniesień, które jednakże nie zostały dotychczas potwierdzone przez czynniki oficjalne, POR. KUMNICKI ZOSTAŁ SKAZANY NA ŚMIERĆ. Prezydent Rzeczypospolitej odrzucił podobno prośbę o ulaskawienie.

Por. Kumnicki ma być rozstrzelany w ciągu najbliższych godzin.

Kiedy będzie zwołana sesja sejmowa?

(o) Warszawa, 3. 9. (tel. wł.) Dowiadujemy się, że w ostatnich dniach miarodajne czynniki zastanawiały się nad sprawą zwołania sesji sejmowej. W kołach politycznych w związku z tą sprawą kursują 2 wersje, pierwsza, że zostanie zwołana sesja nadzwyczajna, druga, że sesja zwyczajna zostanie przyspieszona.

Jak wiadomo, przewidziany konstytu-

cyjnie termin zwołania zwyczajnej sesji budżetowej wyznaczony jest na 31 października. Otóż jak się dowiadujemy, poważnie brana jest pod uwagę przez czynniki miarodajne możliwość przyspieszenia zwołania sesji zwyczajnej między 1-szym a 10-tym października. Prawdopodobnie ostateczna decyzja w tej sprawie zapadnie 15 bm.

Delegaci 10-ciu narodów za nienaruszalnością granic Pomorza

Obrady 12-go Kongresu FIDAC'u w Pradze

Praga, 3. 9. (PAT.). 12-ty kongres FIDAC'u kontynuuje obrady na plenum w komisjach. Najdonioślejszymi były obrady komisji pierwszej pokojowej, obradującej pod przewodnictwem posła do parlamentu francuskiego byłego ministra w gabinecie Gardieu Marcellego Cherarda. Komisja ta, wychodząc z założenia, że FIDAC uznaje konieczność zajęcia stanowiska wobec propagandy rewizjonistycznej, przeprowadziła na ten temat obszerną dyskusję, w czasie której zabierał głos również przewodniczący delegacji polskiej generał Górecki. Wykazał on w dłuższym przemówieniu, że

niemieckich ZAKUSÓW NA POMORZE POD ŻADNYM POZOREM NIE MOŻNA PODCIAGAĆ POD RUBRYKĘ t zw. POPRAWEK GRANICZNYCH, GDYŻ CHODZI TU O NIEPODLEGŁY BYT RZPLITEJ POLSKIEJ.

Po całodziennej dyskusji komisja przyjęła następującą rezolucję:

FIDAC potwierdza swe uchwały kongresu odbytego w 1922 r. w Nowym Orleanie i postanawia: 1) że traktaty stanowią prawa obowiązujące państwa i winne być wykonywane z dobrej woli; 2) traktaty są nienaruszalne, chyba że konieczne ich

zmiany byłyby uznane za wspólną zgodą; 3) W braku uprzedniej zgody między państwami zainteresowanymi: FIDAC nie może się zgodzić na kampanje rewizjonistyczne, które stwarzają tylko nieporozumienia i utrudniają postęp dzieła pokoju.

Rezolucja powyższa została jednogłośnie przyjęta przez delegatów 10-ciu narodów, a tylko delegacja włoska wstrzymała się od głosowania przy punkcie trzecim. Znaczenie tej jednogłośności podnosi i to, że głosowała również i delegacja Stanów Zjedn. A. P.

Śmierć pos. Hołówki okryła żalobą całą Rzeczpospolitą

Kondolencje Marszałka P. Piłsudskiego
Warszawa, 3. 9. (PAT.). P. Marszałek Piłsudski przesłał matce s. p. Tadeusza Hołówki następujący list kondolencyjny:

Czcigodna Pani! Głęboko wzruszony wieścią o śmierci syna Pani, Tadeusza, spieszę wyrazić Pani cały mój żal i współczucie. W osobie zgasłego traci Polska jednego z najlepszych jej Synów, gorącego patriotę, bojownika walk o niepodległość i nieustraszonego pełnego energii pracownika na polu twardej, codziennej pracy pokojowej. — Świadomość, iż ta wielka i ciężka strata okrywa żalobą kraj cały niechaj umniejszy ból Pani. (—) Józef Piłsudski, Marszałek Polski.

Warszawa, 3. 9. (PAT.). W piątek, dn. 4 bm. o godz. 19,40 p. minister wyzn. rel. i ośw. publ. Janusz Jędrzejewicz wygłosi przed mikrofonem polskiego radja przemówienie, poświęcone s. p. Tadeuszowi Hołowce, postowi na Sejm i długoletniemu niezmordowanemu działaczowi wolnościowemu i politycznemu, zamordowanemu skrytobójczo w Truskawen.

Kłamstwo ma krótkie nogi

Urzędowe sprostowanie kłamstw „Pielgrzyma

Warszawa, 3. 9. (PAT.). W związku z notatką pod tytułem „Policja i Akcja Katolicka”, zamieszczoną w nr. 104 pełplińskiego „Pielgrzyma” i powtórzoną przez „Gazetę Warszawską” w nr 271 z dn. 2 września b. r. Ministerstwo Spraw Wewn. stwierdza, że nie jest mu nic wiadomem o rzekómym wystąpieniu do powiatowych komend Policji na Pomorzu okólnika w sprawie Akcji Katolickiej. Ani władze centralne, ani Wojewoda Pomorski żadnych poleceń i okólników na ten temat nie wydawały.

Represje przeciw prasie polskiej na niem. Śląsku

Katowice, 3. 9. (PAT.). Z Zabrzeza donoszą, że nadprezydent prowincji śląsko-opolskiej dr. Lukaszek zawiesił z dniem 1 bm. na przeciąg 3 miesięcy ukazujące się w Zabrzezu czasopismo „Polskie Zjednoczenie”. Miesięcznik ten jest organem polskich organizacji robotniczych pod nazwą „Polskie Zjednoczenie Zawodowe”.

Ci, zawsze niepoczytalni

Kowno, 3. 9. (PAT.). W Olicie odbył się kongres stronnictwa tautininków, w którym wzięło udział 15.000 osób. Na kongresie obecny był prezydent Suetona, który w przemówieniu swem oświadczył, że najważniejszym zadaniem narodu litewskiego jest odzyskanie Wilna.

Koleje polskie przygotowują się do europejskiej konferencji

Warszawa, 3. 9. (PAT.). W dniu wczorajszym o godz. 10-tej rano w sali konferencyjnej Ministerstwa Komunikacji rozpoczęła się konferencja delegatów wszystkich dyrekcji kolejowych pod przewodnictwem prezesa p. Franciszka Moskwy. Konferencja zajmie się przygotowaniem polskich wniosków na europejską konferencję rozkładów jazdy, która odbędzie się w Londynie w październiku. Konferencja delegatów dyrekcji kolejowych potrwa dwa dni.

Gdańsk przed Genewą

Ubiegła sesja Rady Ligi Narodów zajmowała się dramatycznym napięciem atmosfery w Gdańsku, spowodowanym niesłychanymi napadami hitlerowców, oślawionymi procesami Gengerskiego, Jerzyka oraz zatargiem prezydenta senatu p. Ziehma z Generalnym Komisarzem Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku.

Dzięki szeregowi zapewnień złożonych przez Wysokiego Komisarza Ligi Narodów, hr. Gravinę, przed forum Rady zakończyły się obrady surowem tylko wspomnieniem Sir Arthura Hendersona, ministra Wielkiej Brytanji.

POUFNY RAPORT.

Na ten sam temat będą się toczyć w najbliższych dniach obrady w Genewie. Wysoki Komisarz Ligi Narodów złożył już swe sprawozdanie w Genewie o obecnej sytuacji w Gdańsku. Sprawozdanie to ma charakter POUFNY. Niemniej przecież prasa niemiecko-gdańska podaje pewne szczegóły, jakoby przez sprawozdanie to pewne zarzuty pod adresem Gdańska były prostowane. Aczkolwiek niedyskrecje niemieckie już przed ubiegłą sesją Rady Ligi okazały się słusznymi, trudno powiedzieć, ile w tych doniesieniach prawdy.

Faktem jest, że przedstawiciele W. Miasta starają się dowieść Genewie, że się „poprawili“ i że Polska ponosi winę, jeżeli jeszcze nie panuje odprężona zupełnie atmosfera. Jak się mają sprawy w rzeczywistości?

BEZ ZMIAN ZASADNICZYCH NA FRONCIE GDAŃSKIM.

Nie można zaprzeczyć, że na terenie gdańskim nastąpiło pewne uspokojenie, jeżeli chodzi o napady hitlerowców na Polaków, Żydów i obcokrajowców. Wynikałoby stąd, że napomnienie Sir Hendersona oraz dobra wiara czynników Ligi nie poszły w las. Systematyczność organizacyjna niemiecka musiała powołać rozpasane przed Genewą żywioły ze zrozumiałych powodów do porządku.

Przypominają się tu żywo wypadki w Niemczech z walkami ulicznymi komunistów przed telegramem Hindenburga i daleko idącym uspokojeniem po depeszy — coprawda częściowo tylko skutecznej — do prezydenta Hoovera.

Niemniej jednak dobrze w Gdańsku nie jest, absolutnie nie. Rzeczywista i zasadnicza zmiana w nastrojach nie zaszła. Hitlerowcy jeszcze w ostatnich dniach byli znowu aktorami głównymi w szeregu starć czynnych z socjalistami, przy których to okazjach strzelano po meksykańsku na ulicach miasta.

Na wiecach i w sejmie ze strony tych ludzi słyszeć można pogróżki wojenne, obelżywe wyzwiska na Polaków i Polskę i nienawistną agitację przeciw wszystkim inaczej myślącym. Podobnego poglądu w odniesieniu do Polski i zagadnienia szerzonej z nią współpracy jest cały obóz koalicji stronnictw rządzących.

Manifestacje przeciw statutowi prawnemu Wolnego Miasta są na porządku dziennym. Kongresy i zjazdy demonstrują przeciw traktatowi pokojowemu i granicom polskim, a na wiecach stronnictw rządzących powtarzany jest aż do znudzenia okrzyk żądający powrotu Gdańska do Niemiec. Reprezentanci władz gdańskich biorą często udział w tych manifestacjach.

KTO PONOSI ODPOWIEDZIALNOŚĆ?

Osobiste stosunki pomiędzy prezydentem senatu p. dr. Ziehmem, a reprezentantem rządu polskiego, Generalnym Komisarzem w Gdańsku, z powodu postawy gdańskiej w sprawie likwidujących zatarg komunikatów także nie uległy odprężeniu, tak że żadne normalne układy nie dochodziły do skutku. Poprawy głębszej psychologicznej w kierunku pojednawczym nie widać po stronie gdańskiej. Nawet ostatnie deklaracje prezydenta senatu gdańskiego i kilku senatorów w sejmie starały się podkreślić rzekomą złą wolę Polski, mimo że dobra wola po stronie polskiej nietylko słowem, lecz czynem akcentowana jest niemal jasnowskrawo.

Gdyby więc nawet w Genewie stwierdzono odprężenie atmosfery polsko-gdańskiej, nie odpowiadałoby także stwierdzenie rzeczywistości.

ANTYPOLSKIE SZYKANY.

Drugie zagadnienie, które rozpatrywać winna obecnie Genewa, to sprawa położenia mniejszości narodowej polskiej w Gdańsku. Memorjał polski wylicza trudności, które przechodzić musi ludność polska w Gdańsku w dziedzinie szkolnej, w administracji, przy szukaniu pracy, w dziedzinie obywatelskich praw wszelkiego rodzaju.

Trybunał Haski kwestjami temi się zajął, Liga Narodów mogłaby stwierdzić wzmożenie się szyskan i prześladowania w ostatnim czasie.

Mnożą się procesy przeciw redaktorom polskim. JEDYNY dziennik polski „GAZETA GDAŃSKA“ zawieszona zo-

stała policyjnie na 6 tygodni. Posłom polskiej ludności w sejmie gdańskim odbiera się głos, obraża obelżywymi wyzwiskami i t. d., także wódz partji socjalistów niemieckich w Gdańsku poseł Brill musiał słusznie stwierdzić, iż atmosfera POLSKO-GDAŃSKA z winy senatu jest GORSZA NIŻ KIEDYKOLWIEK.

Pisma niemiecko-gdańskie wyliczają naturalnie jeszcze cały szereg innych zagadnień, które, ich zdaniem, powinny być przedmiotem rozważań genewskich. Spornymi mają być podług nich sprawy „Gdyni“, „Zielonej Linji Pocztovej“ w Gdańsku, „ćwiczeń marynarki wojennej polskiej na terenie gdańskim“, „premier eksportowych“, „patroli polskich“, „paszportów“, „kolej“ etc.

Jesteśmy przekonani, że prasa niemiecko-gdańska, która tak chętnie rozpisuje różne fanfaronady i bzdury rewizyjnej propagandy niemieckiej, wymy-

ślałaby w razie potrzeby takich czy podobnych „kwestyj spornych“ jeszcze więcej, by tylko siać zamęt w Genewie i stwarzać Polsce jaknajwięcej sztucznych spraw.

Rzeczywiście gdańską sprawą nie-sporną jest kwestja FINANSOWEJ KATASTROFY. W łączności z ustawą o urzędniczych redukcjach pensyjnych zmieniającą konstytucję gdańską, na co potrzeba będzie sankcji Ligi Narodów, Gdańsk będzie musiał przedstawić rezultat swej fatalnej polityki gospodarczej, która Wolne Miasto doprowadziła nad brzeg przepaści finansowej. Wiadomym jest fakt, że już obecnie

DEFICYT BUDŻETOWY W W. MI. GDAŃSKA OKREŚLANY JEST NA 12 MILJONÓW GULDENÓW —

nie mówiąc o przyszłości i stagnacji w przedsiębiorstwach kupieckich.

Jeden z posłów zażądał niedawno w sejmie — powołując się na głos izby handlowej w Gdańsku — USTANOWIENIA KOMISARZA FINANSOWEGO DLA GDAŃSKA, gdyż polityka dotychczasowa nie doprowadziła do żadnych konkretnych rezultatów i nie zapowiada nic lepszego na przyszłość. Taktyka gdańska w tych sprawach uwydatnia się jasno na tle dotychczasowych doświadczeń.

Reprezentanci senatu będą w Genewie, jak i wszędzie, według wypróbowanych już metod usiłowali zrzucić całą winę na Polskę. Narzekania i lamenty na Polskę pójdą ręką w rękę z zapewnieniem, że nacjonalizm niemiecki w Gdańsku razem z hitleryzmem zawsze był po jedynawczy, a tylko Polska chcąc żyć, nie może pokonać niewinnego baranka okazyje stale złą wolę.

Część tych wszystkich bolączek i konfliktów wewnętrznych w Gdańsku znajduje swe forum NA TERENIE GENIEWSKIM. Pozytywki niemiecko-gdańskie grają już bez przerwy swój refren propagandowy zwrócony ostrzem przeciw Polsce, a równocześnie niemieczna gdańska we wszystkich przejawach swego życia politycznego wyciąga swe spragnione ramiona KU ULUBIENCU WI Z NAD SPREWY.

Dla poważnych czynników międzynarodowych staje się jasnym, że w tej atmosferze o zbliżeniu i porozumieniu polsko-gdańskim mowy być nie może. Ale wyłącznie z winy tej nacjonalistycznej, i nie przebiegającej w środkach polityki gdańskiej, która przyjęła sobie za zasadę w taktyce swego działania, że im gorzej w stosunkach Gdańska z Polską, tem lepiej.

Że ten absurdalny stan rzeczy nie może trwać dłużej bez zupełnej ruiny gospodarczych sfer W. M. Gdańska to jasne. I to zagadnienie musi znaleźć swe ROZWIĄZANIE NA FORUM LIGI NARODÓW, jeśli przez dalsze odracanie decyzji czynników międzynarodowych, nie miałaby spaść na Gdańsk rzeczywistość katastrofa zupełnego bankructwa, a wtedy pełna odpowiedzialność spadnie na obecnych rządzących W. M. Gdańska.

Z wrześniowej sesji Rady Ligi Narodów

Od lewej strony: Przewodniczący wrześniowej sesji Rady Ligi Narodów, hiszpański minister spraw zagr. Lerroux — hr. Apponyi, stały delegat węgierski przy Lidze Narodów oraz Titulescu, poseł rumuński w Londynie, wymieniani jako kandydaci na przewodniczących plenarnego Zgromadzenia Ligi Narodów.

Sowiecki projekt paktu o nieagresji ekonomicznej.

W związku z mową komisarza Litwinowa na podkomisji koordynacyjnej Komitetu Paneuropejskiego w Genewie w sprawie sowieckiego projektu paktu wzajemnej nieagresji ekonomicznej, podajemy poniżej za sadnicze wyjątki tej propozycji, które nie są znane w Polsce szerszemu ogółowi.

Przedstawiciele krajów europejskich, zważywszy, że a) ulżenie kryzysowi gospodarczemu, wskutek którego cierpią interesy gospodarcze większość państw, b) że wyrzeczenie się wszelkiej napaści o charakterze ekonomicznym jest zasadniczą podstawą współpracy pokojowej państw na polu gospodarczym, c) że wyrzeczenie się wszelkiej agresji natury ekonomicznej przyczyniłoby się do rozwiania obecnej atmosfery wzajemnego braku zaufania i niepewności oraz obaw, które tak silnie ciążyą na sytuacji gospodarczej.

W nadziei, że wszystkie inne kraje, natchnione ich przykładem, przystąpią do tego protokołu, postanowiły polecić swoim rządóm podpisanie protokołu następującej treści:

1) Wysokie strony układające się, potwierdzają nanowo w sposób uroczysty zasadę, wyrażoną na międzynarodowej konferencji ekonomicznej w 1927 r. o pokojowym współistnieniu państw, bez względu na ich systemy polityki socjalnej i gospodarczej.

2) Strony układające się zobowiązują się zrezygnować we wzajemnych stosunkach z wszelkiego różniczkowania, jakieby ono nie było. Zobowiązują się też do uważania za niezgodne z zasadami tego protokołu stosowanie w swoich krajach jakiegokolwiek systemu o ile taki nie będzie się odnosił także i do innych państw.

Młoda republika w wirach walki 700 ojców rodzin demonstruje przed parlamentem

Rząd hiszpański wydał dekret o utworzeniu komisji śledczej do politycznych przestępstw. Dekret został podpisany przez prezydenta ministrów Zamorę. Nowy Trybunał będzie musiał następujące punkty rozpatrzyć: 1) Polityka Marokka, 2) socjalna polityka Katalonji, 3) Strajk z 13 września 1923, 4) polityczna odpowiedzialność za okres dyktatury (zwłaszcza monopole i koncesje), proces w Jaca.

Nowa Czecha hiszpańska rozpoczyna urzędowanie w krwawych blaskach sowieckiej gwiazdy. Upióry tortur z rosyjskich lochów podziemnych wstają w podziemiach Alhambry, budząc grozę i lęk. Młoda republika hiszpańska wchodzi w nowy okres bytu, okres — bardzo niebezpieczny.

Tymczasem sytuacja się wikła wskutek strajków i rozruchów, które są na porządku dziennym. Przed paru dniami Saragossa stała się widownią ciężkich walk pomiędzy syndykalistami i policją, przyczem doszło

do rozlewu krwi. Ubiegłej znów niedzieli uczestnicy katolickiego zebrania zostali na padnięci przy opuszczaniu lokalu przez tłum złożony z 3000 ludzi i obrzuceni obelgami, przytem jeden z księży został ciężko poturbowany.

Na dzień 1 września został zapowiedziany strajk generalny. Patrole policyjne przeciągają przez miasto. Władze zapowiedziały robotnikom, że wszelkie demonstracje podlegną jak najostrzejszej represji.

Nielepiej jest w Barcelonie, stojącej pod znakiem straszliwej choroby — dżumy. Katalonja jest podminowana akcją wyrotową. W Barcelonie syndykalisci usiłowali wywołać olbrzymi strajk, któryby ekonomicznie zrujnował całą Katalonję. Dekret gabinetu ustanawiający 7-godzinny dzień pracy, wytrącił agitatorom broń z ręki, jednakże był jednocześnie ustępstwem wobec ultimatum syndykalistów, których dalsze żądania mogą doprowadzić do krwawych

scysyj. Rząd jednak chce za wszelką cenę utrzymać spokój i wszystkie wysiłki skierować ku pacyfikacji Basków, gdzie grozi wojna domowa.

Baskijczycy są bardzo gorącymi katolikami. Projekt konstytucji przeprowadzający rozdział kościoła od państwa wywołał niebywale poruszenie i zmobilizował Basków do zaciętej walki.

Rokowania rządu z Watykanem trwają i chodzą pogłoski, że dojdzie do porozumienia.

Charakterystycznym objawem nastrojów ludności jest pochód 700 ojców rodzin przed parlamentem i żądanie przedłożone przez osobną delegację, aby z nowej konstytucji zostały usunięte punkty antyreliгиозne.

Chaos hiszpański jest wielką zagadką, pełną wszelkich możliwości.

Na marginesie

Separatyści
do wszystkiego

Morderstwo w Truskawcu na osobie śp. Hołówki na łamach prasy opozycyjnej wywołało złośliwe uwagi na temat polityki sanacyjnej. Tak dziwnie sobie postępuje nasza opozycja, że nie potrafi uszanować ani powagi chwili, ani tragicznej sytuacji, która wytworzyła się po tem morderstwie. „Robotnik” o pogrzebie ś. p. Hołówki pisze, że odbył się z „wielką ostentacją”. „Gazeta Warszawska”, jak i inne organy endeckie, nie zdobyła się nawet na bezpośrednie omówienie tragedii w Truskawcu, ograniczając się do takich zdań:

„Polityka sanacyjna w stosunku do Rusinów miota się tylko historycznie między dwoma ostatecznościami: już to „czapka i papka”, już to skrajnymi represjami. Nie posiada natomiast jasnej, konsekwentnej i polskiej linii przewodniej”.

Nie dziwilibyśmy się, gdyby w ten sposób napisali sobie skrajnie radykalne ukraińskie „Diło”. Lecz w piśmie polskim zwłaszcza endeckiego kierunku nie przystoi mentorswo, tem więcej, że wiadomo, iż endecja, jeśli chodzi o mniejszości narodowe, niema żadnego pozytywnego programu. POCO tedy wsuwać swoje historyczne trzy gnosze? Chyba na korzyść wrogiej nam propagandy.

Separatyści opozycyjni jak to już pisaliśmy, tak „do wszystkiego i od wszystkiego” zdobyć się nie mogą nawet na chwilę skupionej ciszy w momencie tragicznej żałoby.

Dr. Wł. Smoleń

Pomorze
na froncie pomocy bezrobotnym

Bezrobocie jako kwestja społeczno-gospodarcza

II.

Pierwszym niejako wstępem do akcji ulżenia bezrobotnym w Polsce była uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z 24. czerwca b. r., powołująca międzyministerjalną komisję do wypracowania wytycznych polityki walki z bezrobociem.

Po konferencji w Prezydjum Rady Ministrów, odbytej dnia 25 sierpnia br., z zainteresowanymi czynnikami, powzięła Rada Ministrów w dniu 26 sierpnia b. r. szereg uchwał, zmierzających do złagodzenia skutków bezrobocia, powołując do życia wspomniany wyżej Naczelny Komitet do Spraw Bezrobocia, który ma 2 główne zadania a mianowicie akcję, zmierzającą do zatrudnienia bezrobotnych w okresie zimowym 1931/32 i organizację pomocy doraźnej.

Jakkolwiek Pomorski Komitet Wojewódzki w Toruniu będzie miał prawdopodobnie, jako główne swe zadanie, organizację doraźnej pomocy dla bezrobotnych, pod postacią odżywiania, oraz zapopatrywania ich w środki opałow i odzieżowe, to jednak z natury rzeczy obowiązkiem jego i prawem będzie wypowiedzenie się w sprawach, zmierzających do zatrudnienia bezrobotnych w okresie

zimowym 1931/32. tembardziej, iż tych ostatnich spraw Naczelny Komitet w Warszawie nie może traktować szablonowo, lecz musi uchwalając metody działania w szerokich ramach, dawać możliwość stosowania ich indywidualnie, zależnie od właściwości gospodarczych w poszczególnych częściach Państwa.

Dotyczy to zwłaszcza zamierzonej redukcji godzin pracy, redukcji pracy w godzinach nadliczbowych, redukcji pracy młodocianych, pracy kobiet, tudzież pracy osób, posiadających inne źródła dochodów.

W sprawach tych w zakresie Pomorza MUSZA BYĆ DOPUSZCZONE DO GŁOSU POMORSKIE SFERY GOSPODARCZE, a głos ich i opinia powinna być wzięta pod rozwagę przez te czynniki w Rządzie Centralnym, które prawdopodobnie w drodze zmiany ustawodawstwa socjalnego będą musiały wypełniać zadania, związane z zatrudnieniem bezrobotnych.

Nie przesadzając rozporządzeń, jakie w tym względzie zostaną wydane, musimy jednak z góry zastrzedz się, że metody tego rodzaju środków i zarządzeń posiadać będą tylko charakter przejściowy na okres najbliższej zimy i że po li-

kwidacji samej akcji nie będą przeszkadzały warunkom normalnej i swobodnej produkcji, ani też nie będą trwale ograniczały wolności pracy.

Z drugiej strony jednak na społeczeństwie pomorskiem ciąży obowiązek współdziałania z czynnikami rządowymi, celem przyjszcia z czynną, doraźną i wydatną pomocą bezrobotnym. — Pomoc ta nie może ograniczać się do posiedzeń komitetów, uchwał, odezw etc., lecz musi przybrać formy konkretnej, na 6 miesięcy obliczonej akcji dożywiania i pomocy w naturze.

W końcu naszych rozważań musimy podnieść dwa ważne momenty, mające zasadnicze znaczenie dla akcji ulżenia bezrobotnym, dotychczas prawie zupełnie nie uwzględnianych ani przez ustawodawstwo, ani też przez czynnik społeczny: mianowicie dotyczy to odsyiania bezrobotnych do miejsc stałego zamieszkania, względnie przynależności, a następnie wypłacania zasiłków w pieniądzu, czy też w naturze, wzamian za pracę.

Nie ulega wątpliwości i nie potrzebuje dłuższego uzasadnienia fakt, że bezrobotny łatwiej przetrwa okres bezrobocia w tej wsi, czy też w tej miejscowości, z której pochodzi, w której mieszka jego rodzina i znajomi, niż w środowisku sobie obcym, do którego przybył celem poszukiwania pracy i gdzie albo staje się ciężarem obcej gminy, albo też — co niejednokrotnie się zdarza — powiększa szeregi przestępców. A więc chociażby przymusowe odstawienie bezrobotnego z powrotem do środowiska w którym urodził się, czy też stałe mieszkanie, gdzie go zna, mógł ktoś uważać jako środek drażniący, jest ono jednak uzasadnione względami na dobro samego bezrobotnego i leży w interesie ogółu, powinno być zatem bezwzględnie przeprowadzonym.

Kwestja przyjęcia zasady odpłatności w zamian za zasiłki pieniężne i w naturze jest sprawą pierwszorzędnej znaczenia ze względów zarówno natury moralnej, jak i finansowej i społecznej. — Nie ulega wątpliwości, że wypłata zasiłków pieniężnych bezrobotnym stała się w dzisiejszych warunkach socjalnych prawie koniecznością państwa, posiada ona jednak pewne znamiona demoralizujące. — Nie tylko bowiem upokarza przyjmujących zasiłki, lecz równocześnie niejednokrotnie działa w kierunku pobudzającym lenistwo i zmniejszającym intensywność starań o pracę. — Dzieje się to zwłaszcza w tych wypadkach, kiedy zasiłki pobiera równocześnie kilku członków rodziny, mającej zabezpieczony dach nad głową i sposobność do przygodnych zarobków. Do tego zauważyć należy, że między bezrobotnymi znajduje się około 70% robotników niewykwalifikowanych lub mniej kwalifikowanych a zdolnych do każdej fizycznej pracy.

Ta kategoria bezrobotnych powinna i musi być pociągana do pracy, odpowiadającej co do jej rodzaju i ilości godzin zasiłkom pieniężnym i wartości świadczeń w naturze. Ten pewien przymus pracy powinien być bezwzględnie stosowany wszędzie tam, gdzie ta praca faktycznie się znajduje. — Dotyczy to zwłaszcza robót ziemnych, czyszczenia ulic, usuwania śniegu, wrywania chwastów na drogach i torach kolejowych, zwożenia i tłuczenia kamieni i całego szeregu prac przygotowawczych dla inwestycji komunalnych, samorządowych a nawet w przedsiębiorstwach prywatnych.

Uważamy, że leżałoby w zakresie Wojewódzkiego Komitetu wypowiedzenie się w tej sprawie i wystąpienie z inicjatywą wobec Władz Centralnych przy jednoczesnym zastosowaniu tego systemu odpłatności przy dobrowolnych świadczeniach osób i instytucji prywatnych, komunalnych i samorządowych.

Miejmy nadzieję, że czwartkowe obrady „Pomorskiego Wojewódzkiego Komitetu Pomocy Bezrobotnym” przyniosą konkretne rezultaty, nie tylko w formie uchwały, lecz że uchwały te wejdą w czyn przy pomocy społeczeństwa całego Pomorza, w myśl hasła „WSZYSCY NA FRONT WALKI Z BEZROBOCIEM!”

Miljardowy krach bawełniany
Tragiczne godziny na giełdzie nowojorskiej

Były to tragiczne i ponure godziny pamiętnego dnia sierpniowego w Nowym Jorku, które wstrząsnęły podstawią świata bawełnianego, powodując MILJARDOWE STRATY DLA GOSPODARSTWA MIĘDZYNARODOWEGO, potęgając panikę i depresję psychiczną.

Na bawełnianej giełdzie nowojorskiej panowało normalne ożywienie. Naogół nie znać było żadnego zdenerwowania i zniecierpliwienia, gdyż nikt nie mógł ani na chwilę przypuścić, jaki przewrót na rynkach bawełnianych przyniesie komunikat urzędu rolniczego.

Szacowania przeciętne zbiorów bawełny obliczono przypuszczalnie na 13½ MILJ. BEL. Była godzina 11.55. Telegrafisci giełdy bawełnianej siedzieli w oczekiwaniu przy swych aparatach, a telefoniści, którzy ważniejsze informacje wypisują kredą na czarnej tablicy, nasunęli na głowy helmy telefoniczne. W chwili, gdy zegar wybił godzinę 12-ą na sali zapanowała jakaś dziwna, niepokojąca cisza, a na czarnej tablicy ukazały się nagle 2 złowieszcze liczby: wysokości zbiorów i kursu dnia. Było to tragiczne „Mane, Tekel, Fares” bawełny: 5.584.000 — — 74,9.

Na sali zapanowała martwa cisza, granicząca z osupieniem, a po chwili nastąpił WYBUCZ ROZPACZY I WŚCIEKŁOŚCI. Ołbrzymi tłum agentów giełdowych runął nieopatrnie na głowę helmy telefoniczne, do wszystkich ośrodków świata bawełnianego pobiegła nieprawdopodobna wieść, zawarta w telegraficznym skrócie 2 tragicznych cyfr: 15.584.000 — 74,9...

Nagle przypominano sobie, że w Chicago z powodu godzinnej różnicy czasu amerykańskiego giełda bawełniana nie jest powiadomiona o tym przewrocie. Była to więc jedyna na świecie giełda bawełniana, na której można było odegrać się przez 60 minut ze skutków krachu bawełnianego.

Po chwili nadeszła z Chicago tragiczna odpowiedź: notowania bawełniane na październik wynosiły 7—7,05, 7, 10—6, 80—6, 75. O-

ZNACZAŁO TO SPADEK KURSÓW W CIĄGU 5 MINUT O 140 PUNKTÓW.

Przez cały czas piekielnym scenom na giełdzie nowojorskiej towarzyszyły rozpaczliwe krzyki zrujnowanych agentów giełdowych, górujące nad wydzwanianiami notowaniami kursów bawełnianych, które wykazywały DALSZY SPADEK.

Przeklinano głośno strasząc politykę amerykańskiego urzędu rolniczego, który, idąc po linii żądań farmerów amerykańskich, przyspieszył tragiczną katastrofę na światowych rynkach surowca bawełnianego.

Zamknięcie giełdy w sobotę nie położyło bynajmniej kresu tej szalonej panice, gdyż w poniedziałek rozpoczął się dalszy pochód fali zniżkowej, KTÓRA ROSŁA Z GODZINY NA GODZINIE.

Na wszystkich giełdach światowych, notowania cen spadły pod wpływem rozpaczliwych informacji, nadechodzących drogą telegraficzną, telefoniczną i radiową ze Stanów Zjednoczonych.

Tak rozpoczął się tegoroczny krach o nieobliczalnych dla gospodarstwa światowego skutkach. T. K.

Naga ma głos

Paweł Boncour, przedstawiciel Francji przed Międzynarodowym Trybunałem Sprawiedliwości w Hadze, oraz przewodniczący Trybunału Haskiego Adaczi (Japonja).

Morderstwo w Truskawcu
na łamach prasy paryskiej

Znany publicysta francuski St. Brice o zamordowaniu postać Hołówki pisze w paryskim „Journalu” m. in.:

„Zabójstwo to jest więcej, niż zabójstwem politycznym. Jest potężną tragedią, demonstracją rzeczywistości, ukrytej za złudami pogodzenia. Następnie Brice przy pomina, iż jednym z najpoważniejszych zagadnień Polski jest sprawa Rusinów, których Małopolska Wsch. zawiera znaczny procent. Utworzenie państwa ukraińskiego było jednym z projektów niemieckich w czasie wojny. Od tego czasu Ukraina stała się republiką sowiecką. W ten sposób działalność rosyjska zgodna jest z inicjatywą niemiecką, zmierzającą do podniecenia nacjonalizmu rusińskiego celem próby rozbięcia państwowości polskiej. Oczywiście te akcje są faworyzowane przez sy-

stem mniejszości, niefortunnie wprowadzony jako ferment ciągłej agitacji. Trzecim czynnikiem, zdaniem St. Brice'a jest propaganda angielskiej Partii Pracy, posuwająca się aż do posyłania do Małopolski deputowanych, popierających separatystów. Po zastosowaniu represji wobec zaburzeń, rząd polski wybrał drogę koncyliacji, wyznaczając wojewodę o charakterze umiarkowanym, otwierając więzienia i prowadząc pertraktacje z przedstawicielami umiarkowanych ukraińców. Inicjatorem tej ewolucji był Hołwko, zamordowany przez terrorystów subsydjowanych przez Berlin i Moskwę w celu uniknięcia uspokojenia.

„Journal” stwierdza, że fakt ten oświeca działania związane z paktami o nieagresji, gdzie raz jeszcze przejawia się współpraca niemiecko-rosyjska.

Narady min. Zaleskiego
w Genewie

Minister Zaleski odbył dłuższą konferencję z wojewodą śląskim dr. Grażyńskim.

Należy przypuszczać, że na konferencji tej omówiono stanowisko delegacji polskiej wobec nowej niesłychanej skargi Volksbundu.

Pozatem przyjął min. Zaleski p. Waldma-

na. Już rozpoczęły się zwykle w sezonie genewskim obiady i śniadania oraz spotkania na gruncie towarzyskim, dające sposobność mężom stanu świata międzynarodowego do odbywania prywatnych rozmów.

Komisarz Litwinow z małżonką urządzają w sobotę dnia 5 bm. śniadanie, na którym będzie obecny również minister Zaleski

Czarne dni króla zapalek

Dochody Kreugera wynoszą rocznie 24 miliony dolarów — Król zapalek nie używa zapalek

Bogata Szwecja przeżywa obecnie na równi z innymi państwami Europy ciężki kryzys gospodarczy. Złowrogie fale przesilenia ekonomicznego biją również o granitowe mury jednego z najpotężniejszych gmachów, jakim jest pałac trustu Iwana Kreugera, króla zapalczanego, właściciela szeregu monopolu w europejskich i amerykańskich państwach. W ubiegłym tygodniu giełda sztokholmska stała pod presją szeregu czarnych dni, które dotknęły trust szwedzki zapalczany. Papiery Kreugera spadły. Król zapalek jednak nie poddaje się defetyzmowi, przeciwnie ogłasza w prasie, że przyczyną spadku kursów jest nie kryzys wszechświatowy, lecz knowania międzynarodowego konsorcjum giełdźiarzy wywołujących sztuczną baissę, którzy systematycznie podkopywali go na giełdzie.

Wedle oświadczenia Kreugera czysty dochód za pierwsze półrocze wynosił blisko 14 MILJONÓW DOLARÓW (w ubiegłym półroczu 15 i pół). Kreuger oblicza dochody roczne NA OKOŁO 24 MILJ. DOLARÓW.

Zysk na różnych transakcjach za pierwsze półrocze 1931 wynosił około 6 milionów dolarów, jednakowoż wątpliwym jest, czy drugie półrocze przyniesie wogóle zyski. Podatki i amortyzacje zostały szybko spłacone i w żadnym wypadku nie doszło do jakichkolwiek trudności.

KREUGER-KRUEGER.

Kreuger pochodzi z rodziny niemieckiej i właściwie jego nazwisko brzmi Krüger. Urodził się w 1880 w Kelmer w Szwecji, jako syn tamtejszego konsula. Po ukończeniu w 19 roku życia wyższej szkoły technicznej w Sztokholmie, zdał egzamin inżynierski i udał się do Stanów Zjednoczonych, gdzie budował most w Vera Cruz dla pewnej firmy z Chicago. W czasie powrotnej drogi do ojczyzny wyratował w porcie Hawanny pewną młodą dziewczynę, która wpadła z okrętu do morza i otrzymał za to złoty medal za ratowanie tonących. W roku 1903 zbudował w południowej Afryce hotel dla pewnej firmy londyńskiej, próbował z małym powodzeniem szczęścia jako prywatny przedsiębiorca budowlany i powrócił w 1907 roku do Szwecji, gdzie założył wraz z Pawłem Tollem firmę budowlaną Kreuger i Toll, która się stała kolebką wielkiego obecnego trustu. Zmienił na niebawem na Tow. Akcyjne firmę rozwinęła się w jeden z potężniejszych koncernów świata, w którym i Rockefeller jest silnie zainteresowany.

MONOPOL KREUGERA NA ZAPALKI.

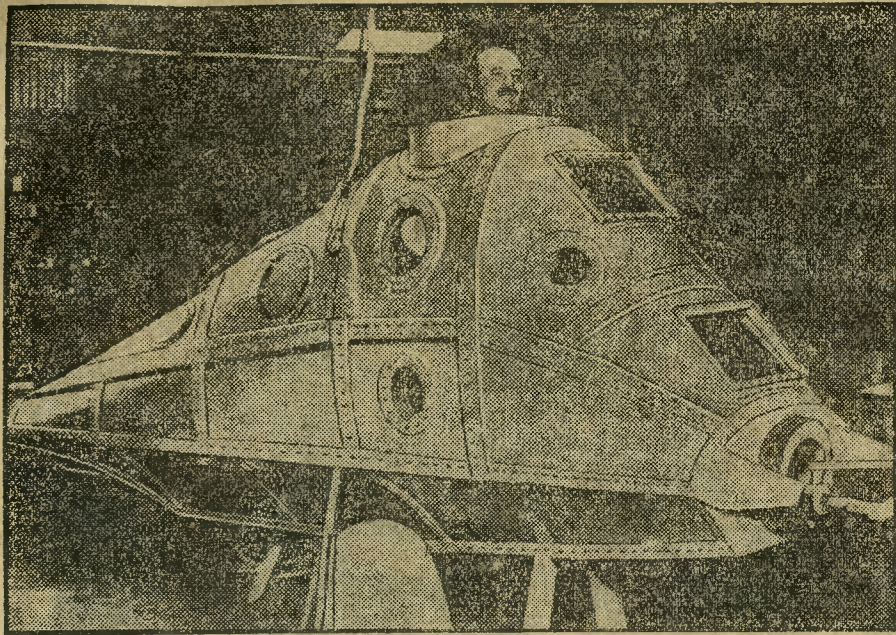
Obecnie koncern Kreugera posiada w 40 krajach 150 fabryk zapalek i zatrudnia 60.000 robotników. Kreuger wynalazł zupeł-

nie nowy sposób zapewnienia zbytu dla swoich zapalek: udziela państwu kredytów i otrzymuje wzamian za to monopole lub pierwszeństwa dla swych fabrykatów. Państwami temi są: Polska, Francja, Jugosławia, Węgry, Łotwa, Rumunia, Grecja i Ekwador. W roku 1930 suma udzielonych przez niego kredytów sięgała 185 milionów dolarów. W Niemczech po długich debatach został przyjęty przez Reichstag w sty-

czniu 1930 r. układ z Kreugerem, który za pewnił mu monopol zapalczany w Niemczech za 600 milionów marek pożyczki.

Kreuger, król zapalek, którego majątek wynosi POŁTORA MILJARDA MAREK żyje samotnie, skromnie i z prostotą. Kocha kwiaty, które zdobią wszystkie kąty jego domu, jest antyalkoholikiem, pali jednak papierosy, przyczem nie używa zapalek.

Nowy „potwór” morski

Pewien inżynier amerykański zbudował powyższą niezwykłą „łódź podwodną”, która ma udać się w głąbiny Atlantyku na poszukiwanie parowca, który w ubiegłym stuleciu z wielkim ładunkiem złota na pokładzie, wartości kilkunastu set milionów zł. zatonął. W celu zabezpieczenia łodzi przed olbrzymim ciśnieniem mas wodnych, na jakie będzie narażona na dnie Atlantyku, użyto do jej budowy stalowych pancerzy i niezwykle silnych płyt szklanych.

Kwiaty, pszczoły i ptaki na kolejach szwedzkich

Podróźni cudzoziemscy dziwią się zazwyczaj, widząc kwitnące ogrody, parki i zieleńce dokoła dworców i przy domach kolejarzy, które w Szwecji buduje się wzdłuż linii kolejowych. Koleje państwowe są nie tylko najzyskowniejszym przedsiębiorstwem w Szwecji, lecz również ogrodnikiem całego kraju. Każda stacja i każdy domek sygnalisty posiada swój ogród, założony kosztem państwa, a specjaliści inspektorzy ogrodowi jeżdżą z miejsca na miejsce, sprawdzając, czy zieleńce utrzymane są w należyłym porządku.

Administracja kolei państwowych spra-

wia jednocześnie 12.000 budek dla ptaków. Wszystkie te budki porozmieszczane zostały na drzewach w zieleńcach kolejowych. Dr. Granholm, naczelny dyrektor kolei państwowych, projektuje ponadto założenie specjalnych kursów „przysposobienia ptasięgo” dla kolejarzy, obok kursów ogrodniczych, które już istnieją.

W projekcie są ponadto kursa pszczelarskie i budowa kilku tysięcy uli, które w Szwecji koleje państwowe obdarzyć chcą swych pracowników, pozostawiając całkowity zbiór miodu do ich osobistego użytku.

Briand o dwóch obliczach

Wieczny minister i mistrz słowa

Każdy znakomity człowiek ma zwykle dwa oblicza: jedno, to legendarne, dookoła którego krąży tysiąc najróżniejszych anegdot. Druga natomiast „strona medalu” znakomitego człowieka jest to jego oblicze „prywatne”.

Dwa oblicza posiada i Arystydes Briand.

Cóż wie o Briandzie przeciętny wyborca francuski? Zna go z krążących o nim plotek i anegdot. Wie to, co o nim piszą, co o nim mówią. Wie, że Briand piastował już 25 razy tekę ministra, że spędza wywiezany w majątku swoim w Cocherel i że wszystkie wolne chwile od zajęć poświęca z zamiłowaniem rybołówstwu. Wie, że Briand jest niezwykle leniwy, że nie znosi czytania, a jeśli cokolwiek czyta, to tylko kryminalistyczne powieści wagonowe. Wie wreszcie jeszcze, że Briand jest namiętym palaczem, że pali przeszło 150 papierosów dziennie!

Tak o Briandzie głosi „legenda”. W rzeczywistości jednak prawdziwa postać Brianda przedstawia się zgoła inaczej: Briand nie znosi rybołówstwa i nigdy się tem nie zajmuje. Czyta bardzo dużo, przeważnie dzieła historyczne i powieści podróżnicze. Głos ma dźwięczny, lecz wcale nie podobny do tonów wionolczeli. Pali umiarkowanie. Nie jest wcale leniwy. Pracuje z zamiłowaniem i na wypocznik poświęca niewiele czasu.

I co jest ciekawe, że Briand zna lepiej niż ktokolwiek inny owego Brianda z legendy i nieraz z naiwnym uśmiechem mówi do przyjaciół: „Dziwią się niektórzy, że nigdy nie prostuję kursujących o mnie plotek. Poodź? Bardzo rad jestem, że uchodzę np. za entuzjastę rybołówstwa... Przecież rybak to zwykle sympatyczny, poczciwy człowiek...”

Jakie sprawia wrażenie na tych, co się z nim stykają osobiście?

Jest to wysoki, barczysty, lecz zgarbiony mężczyzna, z bardzo zmarszczoną twarzą. Sprawia wrażenie potężnej skały, nadkraszonej przez fale. Każdy, kto z nim rozmawiał, stwierdzić może od razu, iż jest to człowiek, który dużo widział, wiele czytał i interesuje się wszystkim. Posiada olbrzymi talent naracyjny.

„Zarzucają mi — skarży się Briand — że rozmowy polityczne ujmuję w formie towarzyskich pogawędek. Ja natomiast uważam, że w każdej, najważniejszej nawet sprawie, jest o wiele łatwiej porozumieć się w takiej formie, niż zapomocą oficjalnych exposé”.

Jak wszyscy poeci, Briand wierzy w siłę swych słów.

Trudno jest stwierdzić, czemu Briand zawdzięcza swój wpływ na tłumy i czy to głos jego „podobny do tonów wionolczeli”, tak działa, gdy przemawia w Izbie? Kto ma ową siłę przekonywania: legendarny rybak, czy poeta?

MACIEJ WIERZBIŃSKI.

ATAK SĘPÓW

78) Powieść z r. 1935.

Prerażony kapitan natychmiast rzucił rozkaz i „Grom” znów zanurzył się i znikł z pośród niewielkich grzywaczy. Obserwując przez wysunięty peryskop oba statki Rybicki z zapartym oddechem czekał co nastąpi.

Czekał niedługo. Gdy łódź zbliżyła się do statku na 50 czy 60 metrów, z pokładu okrętu „sanitarnego” ryknęły armatki i kulomioty. Z wód wytrysnął słup kipieli, w której odmetach kotłowały szczątki rozdartego, rozstraskanego nurkowca. Jeszcze grad pocisków rąbał raz i drugi we wrzątek wód i zabił w nim wszelkie życie.

„Grom” szybował pod wodą co sił. Znając szybkość biegu zbrojnego „sanitarjusza”, łatwo było na specjalnej tabeli znaleźć całkiem dokładną rozwartość kąta, pod którym należało celować. Rybicki ustawił kąt na podziałce umieszczonej przy peryskopie i z chmurą na czole czekał, aż statek wjedzie na linię zera.

— „Przednia wyrzutnia gotowa” — huknął, wściekły na siebie, że hamowany jakimś skrupułem, dopuścił do zdradzieckiej zagłady nurkowca polskiego.

Jeszcze moment, potem padł rozkaz:

— Pali!

W kilka sekund „Grom” zachybił tak gwałtownie, że ten i ów przewrócił się, i łódź długo nie mogła przyjąć do równowagi. Bo z powietrzni wyrwał się czarny, ognisty, olbrzymi,

niby wulkan słup wody, kilkadziesiąt stóp wysoki i szeroki.

Zdrajca, w chrześcijański krzyż miłosierdzia zdobny, przewrócił się na bok, legł na faldach ciężko i słał się coraz więcej na lewo. Torpeda rozdarła kadłub pod kominem.

Momentalnie kilku ludzi stoczyło się w zbałwanione wody. Zasmoleni palczy wypadli z rozszarpanego wnętrza już w pasach ratunkowych i, niby rój karaluchów, gramolili się w opuszczonej przed kataklizmem szalupę.

Tymczasem „Grom” wynurzył się z fal pospiesznie i podał się na wody, w których zapadł nurkowiec „Krzyk”. Większość załogi wyszła na wierzch „Groma”, by ratować rozbitków polskich. Listek wylazł z piramidą pasów ratunkowych i wszyscy wołaniem przyglądali poszum morza.

Lecz dwóch tylko ludzi ocalało cudownym trafem z „Krzyku”. Natomiast kilku Niemców uwisło u burty „Groma”. Wciągnięto ich na łódź i wszystkich wsadzono na szalupę ratunkową „Stettin-u”, którymi zajął się wkrótce torpedowiec „Krakowiak”, hukiem dział przywabiony.

A wrak, na dziobie postawiony, wystawał z bujowiska, przypominając szczątki spalonego domostwa z rozpaczliwie wzniesionymi żerdziami. Obraz ruiny i zagłady.

„Grom” pomknął ku zachodowi, gdzie przez szkła dostrzeżono okręty — czołowe statki floty transportowców. Były to nowe pancerniki niemieckie, przewyższające znacznie siłą krążowniki o 10.000 tonach, oraz nowe kontrtorpedowce, najdoskonalszej konstrukcji. Oprócz nich eskortowało flotylę, złożoną z dwudziestu i kilku transportowców amunicyjnych, kilka torpedowców, łódzie myśliwskie,

tudzież szybkie kutry z podwodnymi przyrządami podsłuchowemi.

Gdy transportowce w szyku po cztery, począły manewrować, flotyla mniejszych tych jednostek oskrzydlała je troskliwie, zbrojna w armatki, kulomioty, a mianowicie straszne bomby głębinowe. A torpedowce wlokły między sobą w płytszych wodach sieci, by zapanować o ukryte w głębinach nurkowce i tam je mianami rozsadzić.

Przeciwko tak uposażonej i ubezpieczonej flotyli czegoż dokonać mogło siedem łodzi?... Atoli polscy marynarze w duszach mieli wypisane hasło, aby się nie oszczędzać, aby ryzykować statek i siebie, byle za tę cenę zadać wrogowi pamiętne, dotkliwe ciosy. Z jedną łodzią polską miały iść na dno dwa, trzy statki niemieckie.

Jakoż na podsłuch odpowiadając podsłuchem, na manewr manewrem, na fortel — fortelem, zapełniła się ta szczupła sfora ogarów podwodnych we wspaniałą procesję okrętów „rozbrojonych” Niemiec. Wpiła się w nią z determinacją strażników i poczęły się za wrogiem polskim skrytobójcze, drapieżne, bezmiłosierne boje.

Raz wraz detonacje rozdzierały powietrze i rozlegały się długo po ziemi kaszubskiej. Drżały tam domy, wylatywały szyby od strasznego huku dalekoosłonnych dział artylerji, która z kilku punktów wybrzeża pomagała w robocie nurkowcom. Walży się także z dział kontrtorpedowców w pobliżu bazy operujących ostrożnie. Złożyło się to na niesamowitą, makabryczną muzykę piekieł, która w duszach Pomorzian pozostawiła echa niewygasłej przestrogi na zawsze. Bo zdało się ludziom, że nadszedł dzień sądu Bożego.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Czy Rząd winien przejąć i uruchomić fabrykę Pe-Pe-Ge?

Z Centrali Związku Towarzystw Kupieckich na Pomorzu otrzymaliśmy poniższe pismo, z prośbą o umieszczenie na naszych łamach. Ze względu na ważność sprawy omawianej, zamieszczamy je w całości, jako luźny projekt uruchomienia fabryki Pe-Pe-Ge. Red.

W chwili obecnej w całej Polsce, a nawet w całym świecie, skupiają się wszystkie siły rządowe i społeczne dla zaradzenia i złagodzenia szalejącej klęski bezrobocia.

Nadchodzi zima, która, jeżeli wysiłki całego społeczeństwa nie zwrócą się w tej chwili do natychmiastowej akcji pomocy bezrobotnym, może spowodować nieobliczalne w swych skutkach kataklizmy. Polska, a z nią całe społeczeństwo może to odczuwać bardzo dotkliwie.

W chwili tej obowiązkiem każdego obywatela-Polaka jest stanąć w szeregach i pod sztandarem, niosącym pomoc swoim współpracownikom.

Wychodząc z powyższego założenia, jako obywatelowi zastanawiającemu się nad tem wielkim zagadnieniem doby dzisiejszej — mimowoli nasuwa mi się myśl, którą uważam za swój obowiązek podać i poddać pod rozwagę całego naszego pomorskiego społeczeństwa.

Sprawa jest lokalna, obchodząca w pierwszym rzędzie Pomorze, a jednak niemniej — nasz Skarb Państwa i sfery rządowe.

Wycelamy się wszyscy by pomódz bezrobotnym, a tu na naszym terenie Pomorza wymyka nam się placówka która w tej chwili może zatrudnić do 6-ciu tysięcy robotników, to znaczy możemy zatrudnić wszystkich bezrobotnych z Grudziądza, których mamy w przybliżeniu 3000 ludzi i pomódz jeszcze innym miastom. Niejeden, czytając to twierdzenie pomyśli sobie, że znalazł się znów jakiś nowy fantaeta.

Tak nie jest! Jest to rzecz zupełnie łatwa do osiągnięcia, potrzeba tylko małego wysiłku i chęci rządzących.

Uchodzi naszej uwagi, że w Grudziądzu istnieje jeszcze fabryka Wyrobów Gumowych

„Pe-Pe-Ge”. W tej chwili fabryka jest pod nadzorem sądowym i zatrudnia zaledwie 400 ludzi. Kierownicy nadzoru wszelkimi siłami starają się o kredyty, by prace powiększyć, lecz napróżno, bo nie znajdują zrozumienia i pomocy tam, gdzie należałoby się tego spodziewać, a mianowicie: miasto odmówiło w tej chwili poręczenia swego na pożyczkę, która była już przyznana w sumie 500 tys. i któraby dała możliwość zatrudnienia narazie 1000 robotników.

Wiadomem jest nam, że Skarb Państwa na fabryce „Pepege” ma uprzywilejowanych pretensji około 12-tu milionów.

Mimowoli nasuwa się pytanie, dlaczego Skarb Państwa nie przejmie tej fabryki i nie

poprowadzi jej na własny rachunek? Wiemy przecież dobrze, że jednak Państwo nasze prowadzi różne przedsiębiorstwa przemysłowe na własny rachunek. Dlaczego też i tu nie możnaby tego zastosować?

Fabrykę przejąć można zaraz na drodze prawnej, bo skoro Skarbowi Państwa należą się takie kapitały, to wątpliwem jest, czy znajdzie się ktoś, co za tę fabrykę da 12 milionów, a skoro nikt się nie znajdzie, to Rządowi naszemu przysługuje prawo przejęcia za swój dług tej fabryki.

Do uruchomienia fabryki i puszczenia jej w pełny bieg Skarb Państwa nie potrzebuje wyłożyć więcej, jak 1 milion złotych.

Czy Rząd może ponieść jakąkolwiek stratę

Skandaliczny napad na kapitana polskiego w Gdańsku

Według doniesień „Danziger Volksstimme” przy Krantor na ulicy Breitgasse miał miejsce brutalny napad na kapitana polskiego Stefana Wiśniewskiego z polskiego parowca „Bydgoszcz” stojącego w porcie gdańskim. Kapitan Wiśniewski został napadnięty na ustępie przez dwóch ludzi i wyzwany od „Pollak”. — Chcąc uniknąć bójkę zaczął się kapitan szybko oddalać, lecz na ulicy zatrzymało go 2-cich

dalszych mężczyzn. Wszyscy czterej rzucili się na polskiego kapitana statku i pobili go dotkliwie, kradnąc mu przytem z kieszeni 300 guldenów. Napadnięty został dotkliwie poraniony. Według doniesień „Danziger Volksstimme” wśród brutalnych napastników miał się znajdować także urzędnik policji gdańskiej w ubraniu cywilnym w podchmielonym stanie.

Zmiana w rozkładzie kolejowym

Dyrekcja O. K. P. w Gdańsku zawiadamia, że z dniem 2 września br. odwołuje na linii (Laskowice) Kościerzyna — Gdynia poc. osobowy nr. 8923 Kościerzyna odj. 7,40, Gdynia przyj. 10,14 i poc. osobowy 8924 Gdynia odj. 18,27, Kościerzyna przyj. 20,00 i na linii Kartuzy — Somonino poc. osob. nr. 1635 — Somonino odj. 9,20, Kartuzy przyj. 9,35; poc. osob. nr. 1637 — Somonino odj. 16,40, Kartuzy przyj. 16,52;

poc. osob. nr. 1636 — Kartuzy odj. 8,55, Somonino przyj. 9,06; poc. osob. nr. 1638 — Kartuzy odj. 19,15, Somonino przyj. 19,26;

W związku z powyższem odwołuje się poczynając od drugiego września kursowanie wagonów bezpośredniej komunikacji Warszawa Gdańska — Gdynia w poc. nr. 628/8923 i 8924/624 oraz Łódź Kal. — Gdynia przez Kościerzynę w por. 5548/413/8923 i z powrotem 8924/414/5543.

przy prowadzeniu tego przedsiębiorstwa? Każdy odpowie, że bezwarunkowo — nie.

Po pierwsze — Skarb Państwa, traci bezpowrotnie kolosalne sumy na bezrobotnych którzyby zniknęli, pracując w fabryce „Pepege” i za te pieniądze przynosiłoby korzyść materialną, produkując towar do zbytu.

Po drugie — Skarb Państwa, uruchamiając fabrykę, korzysta z wpływów podatków państwowych, które przedstawiają się w poważnych cyfrach:

Fabryka „Pepege” zapłaciła podatków:
w roku 1927 — zł. 535.321,—
w roku 1928 — zł. 836.986,—
w roku 1929 — zł. 1.346.324,—

Prócz tego świadczenia socjalne np. w roku 1929 wynosiły 1.217.075,— zł.

Robotników w roku 1928 pracowało około 6-ciu tysięcy, a w roku 1929 — 5 tysięcy.

Ostatnie dwa lata produkcji w fabryce „Pepege” przyniosło zmniejszenie pracy wskutek wyrabiania tandety, jednak przy wyrobie do bregu towaru ilość robotników stale się zwiększała, bo zapotrzebowanie było większe.

Dziś oczy dobrze i trzeźwo myślącego społeczeństwa pomorskiego z niepokojem śledzą, co dzieje się w „Pepege” i mimowoli każdemu nasuwa się pytanie, dlaczego Rząd nie przejmie tak poważnej placówki, jaką jest ta fabryka i dla czego nie mogą tam pracować bezrobotni.

Społeczeństwo pomorskie zwraca się z apelem do ster rządzących, by w tej chwili przejęły wspomnianą fabrykę i uruchomiły ją w całej pełni.

Jesteśmy głęboko przeświadczeni, że skoro społeczeństwo całej Polski dowie się, że fabryka „Pepege” została przejęta przez Rząd — poprze ją całą siłą, kupując tylko produkt nasz polski, który może być wyrabiany w najdoskonalszym gatunku, bo nie brak nam dobrych fachowców w tej dziedzinie.

Na Pomorzu mogą więc zniknąć bezrobotni, trzeba tylko chęci i niewielkiego kapitału.

Wszyscy obywatele Pomorza czekają na pełne uruchomienie fabryki, a bezrobotni już stoją pod jej murami, by rozpocząć pracę, gdyż miłszą im jest praca, jak jałmużna.

DO TYCH, KTÓRZY ZAWSZE CZEGOŚ SIĘ BOJA

Zdaje się Wam, że wiecie sami wszystko najlepiej. My jednak twierdzimy że jesteście w błędzie. Opieracie się na tem co Wam zły doradca podszeptnie lub dajecie upust słabym nerwom. Byle plotka, a już szukacie dolarów, głęboko je chowając. Zapominacie, że tak schowane dolary, niosą Wam tylko straty, bo wyszły z obiegu. Tyle razy doświadczyliście tego już na sobie.

Pomyślcie, jakby świat wyglądał, gdyby wszyscy byli płochliwi, gdyby nie było ludzi rozsądnych, którzy wiedzą, że potężna instytucja oszczędnościowa to najlepsza gwarancja przyszłości.

PAMIĘTAJCIE:

Waszych oszczędności ukrytych w szufladach, skrytkach, schowkach może pozbawić Was zły los lub ręka złoczyńcy. Oszczędności złożone w P. K. O. znajdują się pod okiem całego społeczeństwa i przynoszą godziwy procent.

WSZYSTKIE WKŁADY P. K. O. WYPŁACA ZAWSZE NATYCHMIAST BEZ WYPOWIEDZENIA.

Jesteśmy największą instytucją oszczędnościową w Polsce, a jedną z największych w Europie. Nasz roczny obrót sięga 24 miliardów złotych. To najlepszy dowód naszej płynności i siły finansowej. Pieniądze lokujemy w walorach opartych na złocie tudzież w nieruchomościach. Kierujemy się zasadami skrupulatności i dobrej gospodarki.

OTO NASZA ZASADA:

Kiedykolwiek klienci nasi zechcą podjąć swe pieniądze **ZNAJDĄ NAS ZAWSZE GOTOWYCH DO WYPŁATY KAŻDEJ ŻĄDANEJ SUMY SPRawnie i Szybko.**

Ani jeden grosz nie może być zmarnowany.

P. K. O. JEST INSTYTUCJĄ WIECZYSTĄ.

KAŻDY URZĄD POCZTOWY JEST NASZĄ ZBIORNICĄ.

Walny zjazd delegatów

Zw. Tow. Kupieckich na Pomorzu odbędzie się w Świeciu

Z początkiem jesieni rozpoczyna się sezon walnych zebrań naszych czołowych organizacji zawodowych.

Do jednej z największych i najpoważniejszych, które zdały egzamin społeczny, wykazując wielką konsolidację zrzeszonych i niezwykłą wytrwałość w dążeniu do swego celu, należy niewątpliwie Związek Tow. Kupieckich na Pomorzu w Grudziądzu, naczelną organizacją zawodową pomorskiego kupiectwa, wchodząca w 13-ty rok swej pracy.

Jej doroczne zjazdy interesują całe społeczeństwo, bowiem handel jest wszak jednym z najważniejszych elementów gospodarczych ściśle związanych z życiem i rozwojem naszych miast, a zatem całej ziemi pomorskiej. Te doroczne sejmiki kupieckie mają więc swoją ustaloną reputację, gdyż dążą do stałej naprawy gospodarczej Rzeczypospolitej. Jej sprawnego zjazdowe oraz postulaty i wskazania,

wypływające z całorocznych doświadczeń, dyktowane są wyłącznie troską o dobro kraju. Tegoroczny zjazd odbywa się w atmosferze wyjątkowo ciężkiej pod względem gospodarczym, bowiem nigdy położenie handlu nie było tak trudne jak w tym roku, daj Boże, przełomowym. To też obrady tegoroczne będą szczególnie ciekawe i brzemienne w skutki, idzie bowiem o całość, o scharmonizowanie potrzeb handlu z potrzebami i położeniem całego społeczeństwa. Obrona handlu wymaga powołanie pod sztandar Związku wszystkich bez wyjątku kupców walczących o lepsze jutro.

Może właśnie dlatego odstąpiono w tym ro-

ku od wszelkiej zewnętrznej reprezentacji, by zjazd odbył się mógł w skupieniu i poświęceniu wszystkich chwil wewnętrznej pracy organizacyjnej Związku i dlatego też obrano za miejsce spotkania — Świecie. Ciężkie warunki materialne narzuciły konieczność odbycia zjazdu w gronie samych delegatów i odstąpienia od wszelkich towarzyskich imprez, które cechowały zwykle doroczne zjazdy kupieckie. Będzie to walne zebranie w najściślejszym gronie zainteresowanych. — Zjazd odbędzie się, jak wiadomo 4 października r. b. i praca przygotowawcza w towarzystwach związkowych rozpoczęła się na dobre.

Z życia Chrześcijańskiego Stron. Rolniczego na Pomorzu

W piątek, dnia 28-go sierpnia br. odbyło się zebranie powiatowe Ch. Str. Roln. w Sępólnie, na które stawili się delegaci poszczególnych kół parafjalnych w powiecie. Zebranie zagał i przewodniczył prezes pow. B. Schweitzer z Wituni. Na zebranie przybyli prez. wojewódzki p. J. Ślaski i ks. senator Szulc.

W sobotę, dnia 29-go sierpnia odbyło się zebranie powiatowe delegatów Ch. Str. Rolniczego w Chojnicach na sali hotelu Engla. Zebranie zagał przemówieniem prez. pow. p. Chrzanowski ze Zbenin, witając w imieniu licznie zebranych rolników przedstawicieli władz wojewódzkich Stronnictwa w osobach prez. woj. p. Ślaskiego i ks. senatora Szulca. Wyczerpujący referat o sytuacji gospodar-

kiej kraju i zagranicy wygłosił p. Ślaski. Dłuższe przemówienie sprawozdawcze o pracach ciała ustawodawczego wygłosił ks. senator Szulc. W ożywionej dyskusji, jaka się wywiązała po referatach omawiano potrzeby rolnictwa pomorskiego, które w osobnym memoriale zostaną przedłożone sferom miarodajnym.

Dyskusje na zebraniach Str. Rolniczego na cechowane są poważną i rzeczową oceną obecnej sytuacji gospodarczej kraju. Coraz częściej słychać głosy rolników, potępiających metody uprawiane przez endecję, która na swych zebraniach przez hałaśliwą i krzykliwą demagogię próbuje zagłuszyć głos zdrowego rozsądku.

Co daje społeczeństwu poradnia zawodowa

W czasach ogólnoeuropejskiego kryzysu gospodarczego, który pozbawił chleba i możliwości pracy miliony ludzi, mogłoby zdawać się, że zastanawianie się nad uzdolnieniem i zamiłowaniem człowieka do tego czy innego rodzaju pracy jest bezcelowe, skoro i tak tej pracy niema. Widzimy obecnie, że bezrobociu są dotknięci częstokroć i bardzo dobrze wykwalifikowani pracownicy.

Nie należy jednak zapominać, że w czasach dzisiejszych wszędzie zaczyna się wprowadzać zasady naukowej organizacji pracy, coraz większe znaczenie przywiązuje się do wydajności pracownika.

Zdolny i zdający pracownik zawsze będzie górował nad mniej odpowiednim. Dlatego należałoby tak wybierać zawód, aby odpowiadał on uzdolnieniu, zamiłowaniu i warunkom fizycznym pracownika. Wybór taki nie jest rzeczą łatwą. Sami niezawsze umiemy dobrze wybrać. Dlatego stwarza się w tym celu poradnie, wyposażone w potrzebne przyrządy, posiadające odpowiednio przygotowany personel. W instytucjach takich można dowiedzieć się o swych zdolnościach i otrzymać poradę co do kształcenia się zawodowego.

Okręgowa Kasa Chorych

Nowy podział terytorjalny Kas Chorych zatwierdzony w ostatnich dniach przez ministra pracy i opieki społecznej, ustala siedziby organizowanych obecnie Kas okręgowych w następujących 57 miastach:

Baranowice, Biała, Białystok, Bielsko, Brodnica, Brześć nad Bugiem, Bydgoszcz, Chojnice, Częstochowa, Czortków, Drohobycz, Gdynia, Gniezno, Grodno, Grodzisk, Grudziądz, Inowrocław, Kalisz, Kielce, Kolumbia, Kowel, Kraków, Krosno, Leszno, Lublin, Lwów, Łomża, Łódź, Nowy Sącz, Ostrowiec, Ostrów, Płock, Pińsk, Poznań, Pułtusk, Przemysł, Radom, Rawa Ruska, Równe, Rzeszów, Siedlce, Sosnowiec, Starogard, Stanisławów, Stryj, Szamotuły, Tarnopol, Tarnów, Toruń, Warszawa, Wągrowiec, Wilno, Włocławek, Zakopane, Zamość, Złoczów, oraz Żyrardów.

Kto wygrał?

W losowaniu 4% premijowej pożyczki dolarowej III serii główniejsze wygrane padły na numery następujące:

1 premja 40.000 dol. Nr. 262703.
1 premja 8.000 dol. Nr. 90661.
3 premje po 3.000 dol. N-ry 538589, 289987, 543485.
5 premji po 1.000 dol. N-ry 405270, 1365131, 356621, 1268993, 383709.
10 premji po 500 dol. N-ry 500, 1188096, 1212357, 1027333, 105137, 177646, 1401387, 769315, 115129, 1230701, 1487722.
80 premji po 100 dol. N-ry 250812, 9488833, 361402, 699091, 832265, 713450, 653683, 1180722, 1385592, 680478, 361085, 1007288, 191106, 965023, 244584, 491619, 797694, 76103, 724431, 220139, 100863, 1378674, 676803, 1116275, 869519, 1243904, 36894, 1176680, 947990, 1435609, 301139, 600904, 361942, 731934, 690324, 1822250, 746433, 564756, 915350, 822776, 19618, 636162, 210442, 840726, 867767, 1499265, 461394, 737831, 1219132, 444058, 871678, 338840, 273749, 471098, 1138865, 1151124, 1028393, 18782265, 1299064, 712306, 523833, 306188, 696237, 407341, 328080, 155564, 306534, 45465, 1155648, 412662, 922988, 1469907, 302381, 1291774, 981257, 509830, 526813, 514271, 1239360, 848022.

Z czasów akademickich ś. p. Tadeusza Hołównki

Studja uniwersyteckie odbył ś. p. Tadeusz Hołównko na uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Ilustracja nasza pochodząca z owych czasów z albumu art. malarza Jerzego Winia-za, przedstawia ś. p. Tadeusza Hołównkę oczekującego w gronie kolegów w „ogonku” obiadowym w krakowskim Domu Akademickim. Na fotografii stoją od prawej do lewej: Teofil Wojeński, obecny dyrektor gimnazjum (1) ś. p. Tadeusz Hołównko (2), Roman Starzyński obecny dyrektor PAT (3), Kazimierz Sawicki obecny pułkownik W. P.

Podgórz

— Rejestracja rocznika 1913. Zwracamy uwagę na ogłoszenie Magistratu o rejestracji rocznika 1913 w celach poboru wojskowego Winni niezgłoszenia się do zarejestrowania podlegają odpowiedzialnej karze.

— Organizowanie się nowego Klubu sportowego. Wśród młodzieży rzemieślniczej powstał projekt utworzenia rzemieślniczego klubu sportowego pod nazwą „Siła”. Organizowaniem Klubu zajął się mistrz szwewski p. Bak. Niebawem zostanie zwołane konstytucyjne walne zebranie.

— Zebranie Podgórskiego Klubu Sportowego odbędzie się w czwartek w lokalu p. Kruszyńskiego o godz. 19-tej.

— Przyszłe posiedzenie Rady Miejskiej zostało zwołane na piątek godzinę 7-mą wieczorem. Z ważniejszych spraw są na porządku dziennym — sprawy budżetowe, wybór zastępcy burmistrza wobec rezygnacji p. Jesionowskiego, uregulowanie ulicy Tartacznej i szereg innych spraw.

Mile złego początku...

Za namawianie do krzywoprzysięstwa rok więzienia

Sąd Okręgowy w Chojnicach rozpatrzył w ostatnich czasach niezliczoną ilość spraw o krzywoprzysięstwo, a daje to niezbyt chlubne świadectwo dla mieszkańców okręgu, dla którego sąd jest ustanowiony.

Obok samych przestępstw krzywoprzysięstwa niemniejszą jest ilość przestępstw namawiania do krzywoprzysięstwa.

Onegdaj odpowiadał przed sądem niejaki Jan Szelbracikowski z Czerska, oskarżony o namawianie do krzywoprzysięstwa znajomego swego Wilczka ze Starogardu.

Szelbracikowski mając proces o płacenie alimentów, a chcąc się od tego ciężaru uwolnić, namawiał Wilczka, aby zeznał

przed sądem, iż miał z matką dziecka bliższe stosunki, obiecując za takie zeznanie przed sądem „uczciwie zafundować” i przyjąć na utrzymanie do rodziców.

Ostrożny jednak i prawy p. Wilczek nie zgodził się na taką propozycję i zrobił do niesienie do prokuratora.

Sąd skazał Szelbracikowskiego na jeden rok ciężkiego więzienia.

Krewki, dowcipny i czerski czerstwiannin będzie więc miał czas rozmyślać przez cały rok o pięknej nocy majowej i o sposobie uzyskania pieniędzy na płacenie alimentów.

Utworzenie powiatowego Związku Straży Pożarnej w Nowemmieście

W ub. niedzielę o godz. 11.30 przed południem odbył się w Nowemmieście na sali Hotelu Polskiego powiatowy zjazd delegatów Straży Pożarnych z powiatu w celu organizowania powiatowego Związku Straży Pożarnej z siedzibą w Nowemmieście. W zebraniu wzięli udział prócz około 160 strażaków, starosta p. Skłodowski, burmistrzowie Lubawy i Nowogomiasta, pp. Pater i Kurzętkowski, delegaci Związku Wojewódzkiego inspektor wojewódzki p. Kaszewski z Grudziądza oraz instruktor wojew. p. Roszczyk z Torunia.

Zjazd otworzył p. starosta, który witał w

serdecznych słowach wszystkich strażaków, zapewniając swę poparcie w ich potrzebach, tak materialnych, jak i moralnych.

Po zagajeniu zebrania przez insp. p. Kaszewskiego oraz wyborze na przewodniczącego p. starostę, a sekretarza p. Szynaki z Nowogomiasta, przystąpiono do porządku obrad. Wyczerpujący referat organizacyjny wygłosił instruktor wojew. p. Roszczyk. Referat dołącznie wyłuszczył cel i konieczność zorganizowania powiatowego Związku Straży Pożarnej oraz zobrazował dzieje Strażactwa Polskiego. Po odczytaniu statutu, ożywionej dys-

kusji, poczynieniu kilku poprawek, statut został przez zebranych jednogłośnie przyjęty. Przystąpiono zatem do wyboru zarządu związku powiatowego, w skład którego weszli pp. burmistrz Pater z Lubawy, burmistrz Kurzętkowski z Nowogomiasta, Chudziński Józef z Nowogomiasta, Czajkowski z Lubawy, Kłosowski z Łąkorza, Czarnecki z Nowogodworu, Jentkiewicz Bron. z Nowogomiasta, jako zastępcy: Koneza z Rywałdziku, Nadolski z Samplawy i Litz z Bratjana, pozatem jako przedstawiciel starostwa i wydziału pow.: p. starosta i nac. okręgowy Chudziński Jan z Nowogomiasta. Do Komisji rewizyjnej pp.: Drozdowski z Lubawy, Robaczewski z Wałdyk i Szulc Stan. z Nowogomiasta. Zastępcami: p. Jetka z Skarlina i p. Żuralski z Grabowa.

Z kolei przystąpiono do wolnych wniosków. Głos zabierali m. in. pp. Czajkowski z Lubawy, Grzonkowski z W. Bałówek, Jentkiewicz z Nowogomiasta, Szramka z Lekart i inni, na co wyjaśnić i rad udzielali insp. Kaszewski i instruktor wojew. Roszczyk.

W końcu przemawiali w imieniu miasta p. burmistrz Kurzętkowski, który, dziękując strażakom, a przede wszystkim p. staroście za ich szlachetną działalność i pomoc w strażactwie w imieniu Związku Straży Pożarnej p. insp. Kaszewski, wnosząc okrzyk na cześć Pomorskiej Straży Pożarnej.

Po wyczerpaniu porządku obrad przewodniczący, p. starosta, dziękując zebrany za rzeczowy i poważny przebieg zebrania, zapewniając swą pomoc i współpracę z całym obywatelstwem pow., zamknął posiedzenie o godz. 2.30 po południu.

Po zamachu na ś. p. Tadeusza Hołównkę

Na ilustracji naszej widzimy willę SS. Bazyljanek, w której mieszkał ś. p. poseł Hołównko. Okno (*) pokoju Nr. 5, gdzie dokonano morderstwa.

Selegramy

Z ostatniej chwili

Zagadnienia paneuropejskie
w Genewie

Genewa, 3. 9. (PAT). Podkomisja koordynacyjna zebrała się wczoraj o godz. 7 wiecz. na plenarne posiedzenie w celu uchwalenia sprawozdania dla zbierającej się jutro rano komisji europejskiej. Nad redakcją tego dokumentu pracował dziś przez cały dzień komitet redakcyjny, złożony z 11 członków. Polskę w komitecie reprezentował p. minister Sokal. Sprawozdanie obejmuje wstęp oraz 5 działów. Wstęp sprawozdania zawiera wyjątkowo zagadnienia, które zajmowała się komisja. Sprawozdanie podkreśla, iż zasadniczą myśl przewodnią, która w tej, czy innej formie przejawiała się we wszystkich raportach tych komitetów jest **PALĄCA KONIECZNOŚĆ PRZYWRÓCENIA W EUROPIE WZAJEMNEGO ZAUFANIA**. Dział pierwszy, dotyczący stosunków gospodarczych i organizacji przemysłu. Podkomisja proponuje, aby kompleks wszystkich zagadnień, dotyczących problemu zbliżenia gospodarczego przekazany został komitetowi ekonomicznemu Ligi Narodów do dalszych studiów. W sprawie problemu kredytu podkomisja zaleca Radzie Ligi Narodów przekazanie wszelkich wniosków rządów, dotyczących pożyczek międzynarodowych komitetowi finansowemu za pośrednictwem Ligi Narodów. Komitet finansowy miałby wspólnie z bankiem wypłat międzynarodowych w Bazylei opracować rozwiązanie tych zagadnień. W zaleceniach tych widoczne jest zwycięstwo tezy, zgłoszonej przez delegata polskiego p. Gliwicę co do konieczności ściślejszego związku prac banku wypłat międzynarodowych w Bazylei z organami finansowymi Ligi Narodów. Podkomisja zaleca również bliższe przestudowanie propozycji delegacji belgijskiej odnośnie utworzenia banku dla przemysłu i handlu międzynarodowego. W sprawie zagadnień rolnych podkomisja wyraża żal, że londyńska konferencja nie dała pożądanego rezultatu odnośnie zorganizowania międzynarodowego rynku zbożowego i zaleca w tym kierunku wysiłki. Podkomisja przyjmuje do wiadomości opracowane przez komitet ekonomiczny trzy nowe projekty konwencji: weterynaryjnej. Przy tej sposobności podkomisja przyjmuje pod uwagę, że delegacja Polski i Czechosłowacji wnoszą, by ze względu na ważność eksportu i importu była i mięsa komitet ekonomiczny podjął się opracowa-

nia jeszcze jednego projektu konwencji weterynaryjnej, dotyczącej poza działem produkcji działu hodowlanego.

W kwestji bezrobocia podkomisja zaleca zwołanie europejskiej konferencji dla utworzenia międzynarodowego biura pośrednictwa pracy oraz przekazania organom tranzytowo-

komunikacyjnym Ligi Narodów projektu międzynarodowego biura pracy, dotyczącego uruchomienia międzynarodowych robót publ.

W sprawie przedłożonego przez przedstawicieli ZSRR projektu paktu o niagresji gospodarczej podkomisja zaleca dalsze przestudowanie przedstawionego wniosku.

Laval i Briand złożą jednak wizytę
w „zaprzyjaźnionym” Berlinie

Berlin, 3. 9. (PAT.). Pótużędowo donoszą: W Genewie omawiana była w ostatnich dniach między dr. Curtiusem a delegatem francuskim Francois Poncet **SPRAWA WIZYTY MINISTRÓW FRANCUSKICH W BERLINIE**.

Termin przyjazdu nie został jeszcze ustalony. Mowa jest narazie o dniu 26 września. Do tego czasu Liga Narodów ukończy swe obrady. Liczą się nawet z zakończeniem sesji na kilka dni przedtem.

Minister Briand, którego przyjazdu do Genewy oczekują z początkiem następnego tygodnia nie zostanie tam do końca sesji, lecz powróci do Paryża wcześniej, aby móc wyjechać w odpowiednim terminie do Berlina.

W wizycie berlińskiej weźmie również udział premier Laval.

Obaj ministrowie francuscy wyjadą tylko w towarzystwie najbliższych swych współpracowników. Wizyta posiadać ma charakter podobny jak pierwszy wyjazd ministrów niemieckich do Chequers i Paryża. Dotychczasowe przygotowania pozwalają mniemać, że wizyta berlińska doprowadzi również do pozytywnych rezultatów natury gospodarczej.

Berlin, 3. 9. (PAT.). Prasa niemiecka donosi z Genewy, że dz.ś. toczyły się tam rozmowy między ministrem Curtiusem i Grandim na temat rewizyty włoskich ministrów w Berlinie. Ze strony włoskiej oświadczone, że termin tej wizyty nie da się obecnie ustalić, gdyż zależy on od dalszego przebiegu rokowań międzynarodowych, mających się odbyć w najbliższych miesiącach.

Po wodę z polskiego morza
przybyli do Gdyni kolarze polscy

Gdynia, 3. 9. (PAT). We wtorek wieczorem przybyli do Gdyni uczestnicy biegu kolarskiego do Morza Polskiego.

Przyjęciem zawodników w Gdyni zajmował się Z. O. K. Z. wraz ze związkami propagandy turystycznej.

Do Gdyni przybyło 45 zawodników z Eugenjuszem Michalskim na czele, który wpadł na metę o godz. 16,30, drugim był Heliks z wcz. tow. cykl., trzeci Targoński (Legja), czwarty Wiencek (Bydgoszcz).

W biegu bierze udział m. in. Gronczewski, który we wtorek obchodzi 25-lecie pracy kolarskiej. W środę na molo pasażerskim odbędzie się rewja uczestników biegu. Po 2-dniowym pobycie zawodnicy

wyruszą z Gdyni w piątek rano, udając się w drogę powrotną.

Gdynia, 3. 9. (PAT.). Wczoraj o godz. 19 uczestnicy biegu kolarskiego Warszawa — Gdynia wyruszyli po zbiórce i przegładzie z przed dworca na molo pasażerskie. Tam po przemówieniu p. wicekomisarza Bederskiego i komendanta biegu prezesa Bednarskiego odbył się **CEREMONJAŁ ZACZERPNIĘCIA WODY Z BAŁTYKU**, którą wicekomisarz rządowy Gdyni wręczył kolarzowi Wienckowi, najlepszemu na trasie Warszawa — Gdynia.

Ampułka z wodą z polskiego morza zostanie doręczona na Zamku p. Prezydentowi Rzeczypospolitej przez najlepszego kolarza.

W drogę powrotną zawodnicy wyruszą w piątek przez Grudziądz — Włocławek i w niedzielę staną w Warszawie.

Bandyta z pod Kołomyj —
student ukraińiec

Sprawca napadu na ambulans pocztowy aresztowany

(o) Warszawa, 3. 9. (Tel. wł.). Ze Lwowa donoszą, że na dworcu kolejowym w Stanisławowie aresztowano jednego ze sprawców napadu na ambulans pocztowy pod Kołomyją.

Jest nim student prawa uniwersytetu lwowskiego, niejaki Mutula (lat 24). Mutula został aresztowany w chwili, kiedy usiłował wsiąść do pociągu lwowskiego, aby we Lwowie ukryć się przed pościgiem policji. Później Mutula usiłował uciec z pod eskorty policji, co mu się jednak nie udało. Jest on działaczem U. O. W.

Ze Stanisławowa zbrodniarz został przewieziony do Kołomyj dla skonfrontowania z woźnicą ambulansu, który leży w tamtejszym szpitalu.

(o) Warszawa, 3. 9. (Tel. wł.). Dochodzenia w sprawie podejścia słupów telefonicznych oraz przecięcia drutów między Drohobyczem a Boryslawem wykazały, iż chodzi tu o przestępstwo o charakterze zemsty osobistej. Zbrodniczym osobnikiem okazał się robotnik szybu

naftowego, który został wydalony z pracy. Z zemsty za wydalenie podpalił on słupy telefoniczne, będące własnością owego szybu naftowego, w którym pracował.

Zajście graniczne na granicy
polsko-gdańskiej

Dziwne informacje prasy niemieckiej

Prasa niemiecko-gdańska donosi o rzekomem **zajściu granicznym** na granicy polsko-gdańskiej pod Sobowidzem. Pewien obywatel niemiecki oraz kolega jego, obywatel gdański podczas łowienia ryb w potoku granicznym Styna znajdującym się na terenie W. Miasta rzekomo zostali zmuszeni przez pewnego polskiego urzędnika, który miał rewolwer w ręku, do przejścia na stronę polską i do towarzyszenia mu aż do Kobierzyna. Tam urzędnik polski Gdańszczanina zwolnił a obywatela nie-

Prezjdium komitetu
dla walki z bezrobociem

(o) Warszawa, 3. 9. (tel. wł.) Doświadczony się, że na stanowisko prezesa komitetu do walki z bezrobociem został powołany inż. Czesław Klarner, b. min. skarbu, b. min. przem. i handlu oraz prezes Izby Przem. Handlowych. Na wiceprezesów zostali powołani Jurkiewicz, b. min. pracy i Jerzy Iwanowski, b. min. przem. i handlu.

„Dobro mas — moim
najwyższem prawem”

London, 3. 9. (PAT.). W odpowiedzi stronnictwu labourystów ze swego okręgu, które zwróciło się do niego z żądaniem zrzeczenia się mandatu, Mac Donald oświadczył, iż w odpowiedniej chwili odda się do dyspozycji swych wyborców, lecz pragnie jasno podkreślić, iż nie pada się do dymisji w jakichkolwiek warunkach, jeśli mogłoby na nim zaciążyć oskarżenie, iż uchylił się od obowiązku, który jest dla niego imperatywem, obowiązkiem ochrony mas pracowników Wielkiej Brytanii od poważnej katastrofy.

Brak wszelkich wiadomości o losie „Nautilusa”

(o) Warszawa, (tel. wł.). Z Londynu donoszą, że od kilku dni brak wszelkich wiadomości o losie polarnej łodzi podwodnej „Nautilus”. Ostatnie wiadomości do nosiły, że łódź walczy z silnymi burzami i manewruje na północ od Szczybergu. Jeden z akumulatorów łodzi jest uszkodzony. Radjostacja portu norweskiego Bergen komunikuje, że od 30 sierpnia nie mogła nawiązać łączności z „Nautilusem”, wobec czego przypuszcza, iż „Nautilus” podczas jazdy pod lodami polarnymi nie jest w stanie nawiązać komunikacji radiowej ze światem.

Nieprawdziwe pogłoski
o ustąpieniu dyr. Loreta

Warszawa, 3. 9. (PAT). Wobec lansowania pogłoski o ustąpieniu kierownika naczelnej dyrekcji lasów państwowych dr. Adama Loreta i o rzekomych jego następcach, która to pogłoska ukazała się w paru pismach krajowych i fachowej prasie zagranicznej, Ministerstwo Rolnictwa komunikuje, że wersje te są całkowicie mylne i bezpodstawne.

Dżuma w Hiszpanji

Epidemia dżumy w Barcelonie, mimo oddzielenia zarażonej dzielnicy, rozszerza się z niezwykłą siłą. Obecnie jest już 150 chorych, z których 40 zmarło. W mieście panuje tem większa panika, że nikogo nie wypuszczają poza miasto, a medycyna dotychczas nie zna skutecznych środków uniknięcia dżumy, tak że nad zdrowymi mieszkańcami Barcelony ciągle wisi groźba, że i oni padną ofiarami strasznej choroby. Wszystkie kina i teatry są zamknięte, a w kawiarniach i restauracjach jest zupełnie pusto.

Nowy poseł Polski w Danji

Kopenhaga, 3. 9. (PAT). Wczoraj rano król przyjął na audjencji w zamku Christiansborg nowego polskiego ministra pełnomocnego p. Sokolnickiego, który mu wręczył swe listy uwierzytelniające. Następnie poseł Sokolnicki został przyjęty na audjencji przez królową.

Zjazd prezydentów republik
południowo-amerykańskich

Mexico City, 3. 9. (PAT.). Jak donoszą z San Salvador, z końcem września zjechać się mają w porcie Union (Salvador) lub Amapala (Honduras) prezydenci wszystkich republik środkowo-amerykańskich. Zjazdowi temu przypisuje się duże znaczenie polityczne dla wspomnianych krajów.

„Tajemniczym przestępca” —
rodzony bratanek

Wilno, 3. 9. (PAT). Przed kilku dniami do mieszkania właścicielki majątku Boruny pod Wilnem niejkiej Sadowskiej dostał się jakiś zamaskowany i uzbrojony bandyta, który począł dusić Sadowską i w trakcie tego zrabował jej 440 dolarów i biżuterję, a potem zbiegł. Dochodzenia policyjne doprowadziły nareszcie do ujawnienia przestępcy. Okazał się nim bratanek Sadowskiej, który wiedząc o stanie majątkowym swej ciotki dokonał napadu, usiłując ją zamordować. Rabusia aresztowano i osadzono w więzieniu powiatowym w Oszmianie.

Ogłoszenia: wiersz millim. na stronie 7-lamowej . . . 0,25 zł
w tekście na pierwszej stronie . . . 1,50 zł
na drugiej i trzeciej stronie 1 zł — w tekście . . . 0,60 zł
Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki.
W Gdańsku za wiersz mm na stronie 7-lamowej . . . 15 fen.
15 fen. — 50 fen. — 10 fen.
Drobne za słowo 5 fen. — tytułowe . . . 4
Przy sądownym ściąganiu należności rabat upada. Dla wszelkich spraw
spornych właściwe są Sady w Toruniu. Za terminowy druk przepisane
miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Stanisław Nowakowski w Toruniu Bydgoska 75
Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz Józef Eljaszak Mostowa 6
Reaktor odpowiedzialny na Gdynie Henryk Tetzlaff, Gdynia, Grabówek
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocławiu Józef Dąbrowski
Inowrocław ul. Poznańska 65
Redaktor odpowiedzialny na Grudziądzu Józef Stancob, Groblewa 6
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawnictwo: „Dzień Pomorski”, „Dzień Bydgoski”, „Gazeta Merska”,
„Dzień Grudziądzki”, „Dzień Kaszubski”,
„Dzień Kujawski”

Członkami Pom. Druk. Roln. S. A. w Toruniu Bydgoska

Abonament miesięczny wynosi
w ekspedycji miejscowych agencjach . . . 3 — zł
z odnośnieniem do domu w Toruniu . . . 3,40 zł
przez pocztę z odnośnieniem . . . 3,36 zł
poł opaską . . . 4,50 zł
w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 gd przez chłopca . . . 2,30 zł
z odbieraniem w administracji wzrost gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7 — zł
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w za-
kładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma
PRENUMERATA „DNIA KUJAWSKIEGO” miesięcznie w admini-
stracji 2,70 zł — na pocztach już z odnośnieniem kwartalnie 9,27 z
miesięcznie 3,09 zł